तेन यहीतमान्यत्वात् अतोरजतापरोचव्यवहारो विलुप्तः छात्। यदि अन्येन मेनचित् दृष्टकर्णजन्यज्ञानेन तदुत्पादस्ततः सात्मन्दुषा तद्यमःसाटित्यक्रीकियते तदाऽतिप्रसङ्गः निञ्च दुष्टकर्णजन्यज्ञानस्वैव तदुत्पाद-कलं वाच्यं तल करखस दुष्टलञ्च अर्थेकियाकारितान्युन्यवि-षयपाहिले नैव तथा च असति रजते कणं करणस्य दुष्टल निस्याः। अथ अदुष्टनरणजन्यत्तानं तदुत्पाद्यति तदा तख घटाद्वित् अधिक्रियानारित्वरूपसत्त्वसमानेन देशान्तरविते -रजतविषयकादविशेष: खात्। किञ्च रजतसानुत्यत्तौ न तस्य ज्ञानविषयंता ज्ञानाकारापेकतयैव विषयत्वस्य त्वया खीकारात् अतुत्पद्ध कधं जाने खाकारापकत्वसमानः । तसादाता ख्याति पचे रजतमेव ज्ञानेन न प्रतीयेत ।

त्रम

एवमख्यात्रम्य वाख्यात्रात्मख्यातिपचेषु निरस्ते षु द्रदानीम-सत्स्थातिपचः वेदान्तिभिरभ्युत्रमतः स्राचेपपूर्व्वकं प्रदर्श्वते द्दं रजतिमिति ज्ञानं स्टितियज्ञ्णाभ्यामन्यत् अध्यास-नामकं ज्ञानं यत्र असतोऽनिवेचनीयस्य उत्पद्मस्य रजता-देंभानमीडणं ज्ञानमसत्ख्यातिपदवेदनीयमस्ति । त्तानस्य स्टतियच्याभ्यामन्यः प्रकारो न सन्भवति इति वेच किं विजचणसामप्रिनिक्पणात् तदसम्भवः ? उत विवाचणज्ञानसङ्गानिरूपणात्? उत वि**लन्त्रण्**विषया निरूपणात् ? नाद्यः संप्रयोगसंस्तारदोषाणामेव तत्-सामयीतया कल्पनात् न च दोषस्य पूर्व्यप्राप्तकार्यासुदयं प्रत्येव हेत्तवं न पूळ्येकार्थोदयं प्रतीति वाच्यं कार्थानुद-यस तत्प्रागमावक्षपतयाऽनादिनि तल दोषचेत्रलासमा-वातिपत्तस्त्रे भ्रणाञ्चापूर्व्य कार्योत्पादकत्वदर्शनाञ्च न च दोषस्य संस्तारोद्घोधकत्वेनान्यधासिद्धिः तदुद्घो-धस तह्यापारत्वात् न हि व्यापारेख व्यापारिखोऽ-न्यथाचित्रिरिति नियमात् न सुप्रत्यतनियतने कुर्व्वन् कुठारः क्रिदिकियां प्रति ऋहेत्समेवति। नतु इन्द्रिय संप्रयोगस्य इदनामात्रे सच्चात् रजतां श्रेऽसच्चात् इदनता-बोधनेन तस्बोपचीणत्वात् एवं संस्कारस्य स्टितिमात्र ज्नकत्वनियमेन वेदान्तिमते अध्यासात्मकत्तानस्य स्टति-लानक्रीरात्, दोवस्य च स्वातन्त्रे प्रण ज्ञानचेत्रत्वस्य क्रामान दर्भेनाच कर्य रजतावभास इति चेत् उच्यते प्रथमं दोष-सहिते ने न्ट्रियेण इदनामात्रविषयाऽनः करणदक्तिं न्यते तत इदनायां तद्याइन हमी च चैतन्यम्भिय ज्यते तर्चेत्रचंनिषा शुक्रविद्या च दोषवधात्मं चुच्या भवति तते दमें धार्विक चर्चेतन्यस्था विद्या दोषेष चुमिता सती माद्यस्थाद्युद्धोधितसं स्कारवणात् रजताकारेण विवर्त्तते। इन्द्रमच्चित्रचैतन्यस्थाऽविद्या त रजतपाहिष्टत्तिसंस्कार सङ्कता दक्तिक्षेण विवस्ते । तौ च रजततदृ सिक्टपविवसी खाधिष्ठानेन साचिचैतन्येनावभाखेते द्रत्येवं रजतावभासः बल्पाते । यदायनः करणहत्तिरविद्यादित्त सेतिज्ञानदयम् तथापि तदिषयी सत्यान्दते द्रदंरजते अन्योन्यात्मकतामापनी द्रति विषययोरैक्यात् वित्तद्वयसैक्यम् ततस् विषयाविक्तिसफ-लखायेकलेन जानैकासपपदाते । एवं मिखाजानतदिषय-योर्निह्रपणेन दितीयहतीयविकल्पौ निरस्तौ वेदितव्यौ । यदा-यन्यत संप्रयोगसंस्तारौ परस्तरं निरपेचौ प्रमितिस्हत्यो-र्जनने समधी हत्री तथापि क्रमेख स्ट्रतिप्रमित्योक्त्पत्तौ प्रवत्तेकलातुपत्ती प्रवत्त्ववातुपपत्त्वा ताभ्यां प्रत्वभिज्ञाव देन विशिष्टं मिथ्याज्ञानं जन्यते इति नत्यप्रते यथा नैयायिका दिभिः निरन्तरोत्पन्ने व्यपि यौगपद्याभावात् पदार्धेज्ञानातुषक्त्या पूळ्जानजन्य संस्कारसिक्तमन्यवर्णज्ञानमेव पदार्थेबुद्धिकेतलेन मत्यप्रते तद्दत्। नतु विमतं ज्ञानं नैकं भिन्नकारणजन्यत्वात् रूपरसादिज्ञानवदिति चेत् न अनुमानप्रत्यभिज्ञानयोव्य-भिचारात् उभयोरिप नानाकारणजन्यतात्। अनुमानं हि व्याप्तिज्ञानमं स्कार विद्भदर्शनपरामर्शजन्यस्। प्रव्यमिज्ञा द्रन्द्रियसं प्रयोगसं स्ताररजन्येति सर्वे रङ्गी क्रियते न च गुक्ती अनिवेचनीयस रजतस्थोत्पत्ती तस्य च गुक्ती संसभात् कथंतस्य मिय्यात्यमसत्त्वच्च स्यादिति वाच्यम् सत्तालैविध्याङ्गीकारेण तत्र व्यावचारिकसत्तान्ध्रन्यते नैव तस्य मिय्यालस्य कल्पनात्। तथाहि सन्तः तिविधं पारमा-धिनं त्रैनाबाबाध्यत्वरूपं यथा ब्रह्मणः। व्यावसारिनं ब्रह्मज्ञाननिवेन्त्रे मु यथा आकाशादेःप्रातीतिकम् अधिष्ठा-नज्ञाननिवन्त्रं यथा शुक्तिरजतादेः। न च निष्णात्वकत्यनं मानहीनम्" ''ख्रथ रथान् रथयोगान् पधः ख्रजते" दति स्रतेः निर्य्यवात् रजतमभादिति रजततज्तानवीमिथ्या-लप्रत्यभित्रानस्य च मानलात्। अतो मतान्तर्वत् वेदान्तमते नातुभवितरोधोनिम् ललं वा । अख्यातिपचे अपरोचाव-भासिनः सार्य्य माणालं विरुध्यते । ज्ञानद्यपेचे रजवस्य पारोच्यं सहतौ सरचाभिमानमीषादिकम्, अन्ययाखातौ रजतस्य आपरोच्यात्रभविरोधः आत्मख्यातिपचे विषया-भावेनापरीचावभासविरोधः"। प्रमेथविवर्णसारांगः।

श्वतिरजतादि ज्ञानदृष्टाने नज्ञाननिवस्थ तया सर्व्वेषां षटपाटादिज्ञानानामसत्स्यातिलं तिह्ववायां